



## Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2021. október 21.\*

„Előzetes döntéshozatal – Vámunió – Meghatározott célra történő felhasználási eljárás – Visszamenőleges hatályú engedély – 952/2013/EU rendelet – Uniós Vámkódex – A 211. cikk (2) bekezdése – Időbeli hatály – Feltételek – 2454/93/EGK rendelet – A 294. cikk (2) bekezdése – Terjedelem”

A C-825/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Thüringer Finanzgericht (Türingia pénzügyi bírósága, Németország) a Bírósághoz 2019. november 12-én érkezett, 2019. október 22-i határozatával terjesztett elő

a **Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH**

és

a **Hauptzollamt Erfurt**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: K. Jürimäe, a harmadik tanács elnöke, a negyedik tanács elnökeként eljárva, S. Rodin és N. Piçarra (előadó) bírák,

főtanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH képviseletében H. Nehm Rechtsanwalt,
- az Európai Bizottság képviseletében B.-R. Killmann és F. Clotuche-Duvieusart, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2021. június 3-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

\* Az eljárás nyelve: német.

meghozta a következő

### Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2018. L 173., 35. o.; a továbbiakban: Vámkódex) 211. cikke (2) bekezdésének, valamint a 2000. július 24-i 1602/2000/EK bizottsági rendelettel (HL 2000. L 188., 1. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL 1993. L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.; helyesbítés: magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 16. kötet, 133. o.; a továbbiakban: 2454/93 rendelet) 294. cikke (2) bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH (a továbbiakban: BWF) és a Hauptzollamt Erfurt (erfurti vámhatóság, Németország; a továbbiakban: vámhatóság) között a BWF részére az árukra a meghatározott célra történő felhasználási eljárás címén történő behozatala tekintetében kibocsátott vámfelfüggesztési engedély visszamenőleges hatályának a terjedelme tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

### Jogi háttér

#### *A 2913/92/EGK rendelet*

- 3 A Vámkódex 2016. május 1-jével hatályon kívül helyezte a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendeletet (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.). A 2913/92 rendelet 21. cikke a következőket írta elő:

„(1) A kedvezményes tarifális elbánásra, amely bizonyos árura annak jellege vagy meghatározott célra történő felhasználása alapján nyújtható, a bizottsági eljárásnak megfelelően megállapított feltételek vonatkoznak. [...]

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a »kedvezményes tarifális elbánás« kifejezés a 4. cikk (10) bekezdésében említett behozatali vám csökkentését vagy felfüggesztését jelenti, még valamely vámkontingens keretén belül is.”

#### *A 2454/93 rendelet*

- 4 A 2016. április 1-jei (EU) 2016/481 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2016. L 87., 24. o.) 2016. május 1-jével hatályon kívül helyezte a 2454/93 rendeletet. A 2454/93 rendelet 292. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezett:

„Ha valamely rendelkezés szerint az árukat a meghatározott célú felhasználás vámfelügyelete alá kell vonni, a kedvezményes tarifális elbánásnak a Vámkódex 21. cikke szerinti megadásához írásbeli engedély szükséges.

Ha az árut meghatározott célú felhasználása miatt csökkentett vagy nulla vámtétellel bocsátják szabad forgalomba, és a hatályos rendelkezések kötelezővé teszik, hogy az áru a Vámkódex 82. cikke szerint

vámfelügyelet alatt maradjon, a meghatározott célú felhasználás vámfelügyeletének alkalmazásához írásbeli engedély szükséges.”

5 E rendelet 294. cikke a következőképpen szól:

„(1) A vámhatóságok visszamenőleges hatályú engedélyt is kiadhatnak.

A (2) és (3) bekezdések sérelme nélkül, a visszamenőleges hatályú engedély a kérelem benyújtásának napjától hatályos.

(2) Ha a kérelem azonos jellegű műveletre és árura vonatkozó engedély megújítására irányul, az engedély visszamenőleges hatállyal is megadható az eredeti engedély lejáratának napjától kezdődően.

(3) Kivételes körülmények esetén egy engedély visszamenőleges hatálya tovább is kiterjeszhető, de a kérelem benyújtásának napjától számított egy évnél nem hosszabb időre, feltéve hogy bizonyított gazdasági igény áll fenn, és:

- a) a kérelem nem megtevesztés kísérletével vagy nyilvánvaló gondatlansággal kapcsolatos;
- b) a kérelmező könyvelése alapján a rendelkezések összes követelménye teljesítettnek tekinthető, és ahol szükséges, a kicserélés elkerülése érdekében az áru azonosítható a szóban forgó időszakra, és az ilyen könyvelés lehetővé teszi a rendelkezések ellenőrzését;
- c) az áru helyzetét szabályossá tevő összes alakiség végrehajtható, ideértve szükség esetén a vámáru-nyilatkozat érvénytelenítését.”

### *A Vámkódex*

6 A Vámkódex „Engedélyezés” című 211. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőket írja elő:

„(1) Vámhatóság engedélyre van szükség a következő esetekben:

- a) az aktív és passzív feldolgozási eljárás, az ideiglenes behozatali eljárás vagy a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alkalmazása;

[...]

Azon feltételek, amelyek szerint az első albekezdésben említett eljárások egyikének vagy közülük többnek az alkalmazása, vagy a raktározási létesítmények üzemeltetése megengedett, az engedélyben kerülnek meghatározásra.

(2) A vámhatóságok az összes alábbi feltétel teljesülése esetén visszamenőleges hatályú engedélyt ad ki:

- a) bizonyított gazdasági igény áll fenn;
- b) a kérelem nem kapcsolódik csalási kísérlethez;

- c) a kérelmező számlákkal vagy nyilvántartásokkal bizonyította, hogy
  - i. az eljárás valamennyi feltétele teljesül;
  - ii. adott esetben az áru beazonosítható az érintett időszakban;
  - iii. az említett számlák vagy nyilvántartások lehetővé teszik az eljárás ellenőrzését;
- d) az áru helyzetének szabályossá tételéhez szükséges összes alakiság elvégezhető, ideértve szükség esetén az érintett vám-árunyilatkozat érvénytelenítését;
- e) a kérelmező a kérelem elfogadásának időpontjától számított három éven belül nem kapott visszamenőleges hatályú engedélyt;
- f) nincs szükség a gazdasági feltételek vizsgálatára, kivéve ha a kérelem azonos jellegű műveletre vagy árukra vonatkozó engedély megújítására irányul;
- g) a kérelem nem érinti az áruk vámraktározására szolgáló raktározási létesítmények üzemeltetését;
- h) ha a kérelem azonos jellegű műveletre vagy árukra vonatkozó engedély megújítására irányul, akkor a kérelmet az eredeti engedély lejártát követő három éven belül nyújtják be.

[...]

- 7 E kódexnek a „Meghatározott célra történő felhasználási eljárás” című 254. cikkének (1) bekezdése a következőket mondja ki:

„A meghatározott célra történő felhasználási eljárás szerint az áruk szabad forgalomba bocsáthatók nulla vagy csökkentett vámtétel mellett, különleges felhasználásukra figyelemmel.”

- 8 A Vámkódex „Alkalmazás” című 288. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az ott felsorolt cikkeket a Vámkódex 287. cikkében előírtaknak megfelelően 2013. október 30-tól, vagyis e kódex hatálybalépésétől kell alkalmazni. E 288. cikk (2) bekezdése előírja, hogy az (1) bekezdésben említettekén kívüli cikkeket – köztük az említett kódex 211. és 254. cikkét – 2016. május 1-jétől kell alkalmazni.

### **Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések**

- 9 A BWF sós lében tartósított, közvetlen fogyasztásra alkalmatlan, konzervipar részére szánt gombát dolgoz fel és forgalmaz.
- 10 A 2010. január 1. és 2012. december 31. közötti időszakban a BWF engedéllyel rendelkezett a „nem uniós áruk meghatározott célú felhasználás céljából való szabad forgalomba bocsátására vonatkozó engedéllyel”, amely alapján ezt az árut vámfelfüggesztéssel tíz alkalommal importálta.
- 11 A BWF később folytatta az említett áru behozatalát, anélkül azonban, hogy ezen engedély meghosszabbítását kérte volna. Egy adóellenőrzés során a hatáskörrel rendelkező hatóság megállapította, hogy a BWF már nem rendelkezik az előírt engedéllyel. Következésképpen a BWF a 2012. december 31-ig rendelkezésére álló engedély meghosszabbítása iránt 2015. január 9-én kérelmet terjesztett elő.

- 12 2015. január 14-én a vámhatóság részben helyt adott e kérelemnek. A 2454/93 rendelet 294. cikkének (1) bekezdése alapján a kérelem benyújtásának időpontjára, azaz 2015. január 9-re visszamenőleges hatállyal új engedélyt adott számára.
- 13 A BWF 2015. április 22-én a folyamatban lévő szanalás miatti feszült gazdasági helyzetére hivatkozva kérte, hogy az új engedély visszamenőleges hatályát 2013. január 1-jére, az eredeti engedély lejártának időpontjára terjesszék ki.
- 14 2015. május 13-i határozatával a vámhatóság a 2454/93 rendelet 294. cikkének (2) bekezdése alapján elutasította e kérelmet. Úgy ítélte meg, hogy a BWF nem hivatkozhat e cikk (3) bekezdésének alkalmazására sem, mivel az egyrészt csak a kérelem benyújtásának időpontját megelőző egy évet meg nem haladó időtartamra terjeszti ki az engedélyek visszamenőleges hatályát, másrészt pedig a BWF nem bizonyította gazdasági igény fennállását. Ezenkívül úgy ítélte meg, hogy a BWF – amely az erre vonatkozó figyelmeztetések ellenére nem nyújtotta be kellő időben a megújítási kérelmét – nyilvánvaló gondatlansága miatt nem kell számára ilyen visszamenőleges hatályt biztosítani.
- 15 Mivel az e határozattal szemben benyújtott panaszt 2016. április 6-án elutasították, a BWF e határozattal szemben 2016. május 3-án keresetet indított a kérdést előterjesztő bíróságnál.
- 16 A BWF arra hivatkozik egyrészt, hogy a vámhatóság azon 2016. április 6-i határozatának jogszerűségét, hogy a 2013. január 1. és 2015. január 8. közötti időszakra nem adja meg a visszamenőleges hatályú engedélyt, a Vámkódex 2016. május 1-jétől alkalmazandó 211. cikke alapján kell vizsgálni. E cikk „tisztán” eljárásjogi rendelkezés, amelyet a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint visszaható hatállyal kell alkalmazni.
- 17 Másrészt a BWF azt állítja, hogy a vámhatóság megsértette a 2454/93 rendelet 294. cikkének (3) bekezdését, mivel először is a „nyilvánvaló gondatlanság” e rendelkezés a) pontjában előírt kritériumát alkalmazta az engedély e rendelet 294. cikkének (2) bekezdése szerinti megújítására irányuló kérelem vizsgálata során. Másodszor, a vámhatóság tévesen állapította meg, hogy az engedélyek visszamenőleges hatályának az említett rendelet 294. cikkének (3) bekezdésében előírt időbeli korlátja alkalmazandó az e cikk (2) bekezdése alapján benyújtott kérelmekre.
- 18 2019. március 21-én a vámhatóság a 2454/93 rendelet 294. cikkének (2) bekezdése alapján új határozatot hozott, amelyben elutasította az engedély 2013. január 1-jére visszamenőleges hatállyal való meghosszabbítása iránti kérelmet. E határozat a korábbi határozatokban szereplőktől eltérő indokokon alapul. A Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy az említett határozatot azt követően fogadták el, hogy az alapeljárás feleivel közölték a kérdést előterjesztő bíróság azon véleményét, amelyben a vámhatóság 2015. május 13-i és 2016. április 6-i határozatát jogellenesnek (*rechtswidrig*) tartotta, azzal az indokkal, hogy e hatóság nem gyakorolta az e rendelet 294. cikkében ráruházott diszkrecionális jogkört. A vámhatóság 2019. március 21-i határozata tehát egy kijavított közigazgatási aktus (*korrigierter Verwaltungsakt*).
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy a nemzeti eljárásjog értelmében a BWF által 2016. május 3-án indított keresetet úgy kell tekinteni, mint amelynek a tárgya azon 2019. március 21-i határozat, amelyben elutasították az engedély 2013. január 1-jére visszamenőleges hatállyal való meghosszabbítása iránti kérelmet. Azon a véleményen van, hogy az előtte folyamatban lévő jogvita megoldása attól függ, hogy a Vámkódex 211. cikke alkalmazandó-e ezen jogvitára, még

akkor is, ha a visszamenőleges hatályú engedély iránti kérelmet 2015. január 9-én nyújtották be, amely időpontban e cikk rendelkezései a Vámkódex 288. cikkének (2) bekezdése értelmében még nem voltak alkalmazandók.

- 20 E bíróság a Vámkódex 211. cikkét eljárásjogi rendelkezésnek tekinti, „alapvetően a szabályozás szerkezetében elfoglalt helye, valamint lényeges tartalma” miatt. Elismeri azonban, hogy e cikk előír bizonyos, a visszamenőleges hatályú engedélyek kiadására vonatkozó olyan kritériumokat, amelyek kifejezetten nem szerepelnek a 2454/93 rendelet 291. és azt követő cikkeiben. E körülmények között azt kérdezi, hogy a Vámkódex 211. cikkét „tisztán eljárási rendelkezésnek” vagy az 1981. november 12-i Meridionale Industria Salumi és társai ítélet (212/80–217/80, EU:C:1981:270) analógiájára olyan rendelkezésnek kell-e tekinteni, amely elválaszthatatlan egységet képező eljárási és anyagi jogi rendelkezéseket tartalmaz, és amelynek a különös rendelkezései időbeli hatályukat tekintve nem vizsgálhatók elszigetelten.
- 21 Abban az esetben, ha a Bíróság úgy ítélné meg, hogy az alapügyet a 2454/93 rendelet 294. cikkének (2) bekezdése alapján kell elbírálni, a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a német vámhatóság belső szolgálati utasításainak megfelelően, amelyek őt nem kötik, e rendelet 294. cikkének (3) bekezdése alapján az engedély visszamenőleges hatállyal nem hosszabbítható meg a kérelem benyújtásának időpontját megelőző egy évnél hosszabb időre. E bíróság szerint a német vámhatóság tovább korlátozza az említett rendelet 294. cikke (2) bekezdésének tárgyi hatályát, mivel az abban említett engedély visszamenőleges hatályú meghosszabbítását az e cikk (3) bekezdésében előírt feltételektől, nevezetesen a gazdasági igény bizonyításától, valamint a megtévesztés kísérletének vagy a kérelmező nyilvánvaló gondatlanságának a hiányától teszi függővé.
- 22 E körülmények között a Thüringer Finanzgericht (Tübingia pénzügyi bírósága, Németország) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Úgy kell-e értelmezni a [Vámkódex] 211. cikkének (2) bekezdését, hogy az kizárólag olyan kérelmekre vonatkozik, amelyek esetében a visszamenőleges hatályú engedély hatálya 2016. május 1-jétől kezdődik?
- 2) Amennyiben az első kérdésre adott válasz nemleges: kizárólag akkor alkalmazható-e a [Vámkódex] 211. cikke azon visszamenőleges hatályú engedély iránti kérelmek esetében, amelyek hatálya 2016. május 1-jét megelőző időtartamra vonatkozik, ha a visszamenőleges hatályú engedélyt ugyan az új jogszabály hatálybalépését megelőzően kérelmezték, a vámhatóságok e kérelmeket első alkalommal 2016. május 1-jét követően utasították el?
- 3) A második kérdésre adandó nemleges válasz esetén: akkor is alkalmazható-e a [Vámkódex] 211. cikke azon visszamenőleges hatályú engedély iránti kérelmek esetében, amelyek hatálya 2016. május 1-jét megelőző időtartamra vonatkozik, ha a vámhatóságok e kérelmeket már 2016. május 1-jét megelőzően, valamint azt követően is (más indokolással) elutasították?
- 4) Az első és második kérdésre adott igenlő válasz esetén, valamint a harmadik kérdésre adott nemleges válasz esetén: úgy kell-e értelmezni a [2454/93 rendelet] 294. cikkének (2) bekezdését, hogy
- a) az engedély visszamenőleges hatállyal az eredeti engedély lejáratának napjától kezdődően a (3) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően a kérelem benyújtásának napját megelőző egy évnél nem hosszabb időre adható meg?

- b) a rendelkezés (3) bekezdésében előírt bizonyított gazdasági igénynek, és a megtévesztés kísérlete vagy a nyilvánvaló gondatlanság kizárásának a (2) bekezdés szerinti folytatólagos engedély iránti kérelem esetében is fenn kell állnia?”

### **Az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelemről**

- 23 A Bíróság Hivatalához 2021. június 18-án benyújtott beadványával a BWF arra irányuló kérelmet terjesztett elő, hogy a Bíróság eljárási szabályzatának 83. cikke alapján rendeljék el az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását. Azzal érvel, hogy mivel a 2021. június 3-án ismertetett indítványában a főtanácsnok nem vizsgálta az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdést, olyan „kivételes helyzet” áll fenn, amely csak e rendelkezés alkalmazásával orvosolható.
- 24 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 252. cikk második bekezdése értelmében a főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében az Európai Unió Bíróságának alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség. A Bíróságot nem köti sem ezen indítvány, sem pedig a főtanácsnok ezen indítvány alapjául szolgáló indokolása (2015. december 3-i Banif Plus Bank ítélet, C-312/14, EU:C:2015:794, 33. pont).
- 25 Ezenkívül sem az Európai Unió Bíróságának alapokmánya, sem az eljárási szabályzat nem teszi lehetővé, hogy a felek a főtanácsnoki indítványra válaszként észrevételeket tegyenek (2010. december 16-i Stichting Natuur en Milieu és társai ítélet, C-266/09, EU:C:2010:779, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E jogszabályok nem zárják ki annak lehetőségét sem, hogy a Bíróság úgy döntsön, hogy valamely ügyet olyan indítvánnyal fognak elbírálni, amely nem vonatkozik a feltett kérdésekben tárgyalt jogkérdések mindegyikére.
- 26 Következésképpen az, hogy valamelyik fél nem ért egyet a főtanácsnok indítványával, bármilyen kérdéseket is vizsgáljon a főtanácsnok az indítványban, önmagában nem indokolhatja az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 26. pont).
- 27 A Bíróság azonban – az eljárási szabályzata 83. cikkének megfelelően – a főtanácsnok meghallgatását követően bármikor elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának megnyitását vagy újbóli megnyitását, különösen ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kellően feltárva (lásd ebben az értelemben: 2016. június 9-i Pesce és társai ítélet, C-78/16 és C-79/16, EU:C:2016:428, 27. pont).
- 28 A jelen ügyben a Bíróság úgy ítéli meg, hogy minden szükséges információ a rendelkezésére áll a kérdést előterjesztő bíróság által előterjesztett kérdések megválaszolásához.
- 29 Következésképpen a főtanácsnok meghallgatását követően el kell utasítani a BWF-nek az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitására irányuló kérelmét.

## Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

### *Az első, második és harmadik kérdésről*

- 30 Az első, második és harmadik kérdésével, amelyeket együtt célszerű vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a Vámkódex 211. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az alkalmazandó az engedély visszamenőleges hatályú megújítása iránti, 2016. május 1., vagyis azon időpont előtt benyújtott kérelemre, amikor e cikk a Vámkódex 288. cikkének (2) bekezdése alapján alkalmazandóvá vált, ha az e kérelemről szóló határozatot ezen időpontot követően fogadták el.
- 31 Emlékeztetni kell arra, hogy az új szabályok időbeli hatályát illetően a Bíróság különbséget tesz aszerint, hogy azok „eljárásjogi szabályok” vagy „anyagi jogi szabályok”. Az előbbieket általában a hatálybalépésükkor folyamatban lévő valamennyi jogvitákra alkalmazni kell, ellentétben az utóbbiakkal, amelyeket általában úgy értelmeznek, mint amelyek a korábbi törvény hatálya alatt keletkezett helyzetek jövőbeli hatásaira, valamint az új jogi helyzetekre alkalmazandók, az e szabályok hatálybalépése előtt kialakult helyzetekre azonban nem, kivéve ha az említett szabályok szövegéből, céljából és rendszertani elhelyezkedéséből világosan következik, hogy azoknak ilyen joghatást kell tulajdonítani (lásd ebben az értelemben: 2006. február 23-i Molenbergnatie ítélet, C-201/04, EU:C:2006:136, 31. pont; 2006. március 9-i Beemsterboer Coldstore Services ítélet, C-293/04, EU:C:2006:162, 21. pont; 2021. június 3-i Jumbocarry Trading ítélet, C-39/20, EU:C:2021:435, 29. pont).
- 32 A Vámkódex 211. cikke (2) bekezdésének a)–h) pontja kimerítően felsorolja az e cikk (1) bekezdése alapján többek között a meghatározott célú felhasználási eljárás alkalmazásához megkövetelt, visszamenőleges hatályú engedély kiadásának feltételeit. A Vámkódex 254. cikkében előírt ezen eljárás szerint az áruk szabad forgalomba bocsáthatók nulla vagy csökkentett vámtétel mellett, különleges felhasználásukra figyelemmel.
- 33 Amint a főtanácsnok az indítványának 34–37. pontjában megjegyezte, az e 211. cikk (2) bekezdésében előírt, ilyen engedélyezésre vonatkozó feltételek teljes egészükben vagy elsődlegesen az engedély visszamenőleges hatályú kibocsátásának anyagi jogi feltételei. Ezek ugyanis meghatározóak a kérelmező esetében a szóban forgó árukkal kapcsolatos vámtartozás fennállása szempontjából.
- 34 Következésképpen, amint a jelen ítélet 31. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, a Vámkódex 211. cikkének (2) bekezdése új anyagi jogi szabályként nem alkalmazható a korábbi szabályozás hatálya alatt keletkezett és véglegesen kialakult jogi helyzetekre, kivéve ha annak szövegéből, céljából vagy rendszertani elhelyezkedéséből egyértelműen kitűnik, hogy azt azonnal alkalmazni kell az ilyen helyzetekre.
- 35 Márpedig a Vámkódex 211. cikkének (2) bekezdését olyan különös rendelkezés, vagyis e kódex 288. cikkének (2) bekezdése kíséri, amely kifejezetten meghatározza annak időbeli alkalmazásának feltételeit. E rendelkezés értelmében az e cikk (1) bekezdésben említetteken kívüli cikkek, köztük a 211. és 254. cikk, csak 2016. május 1-jével léptek hatályba, még ha a Vámkódex annak 287. cikke alapján 2013. október 30-án hatályba is lépett (lásd ebben az értelemben: 2021. június 3-i Jumbocarry Trading ítélet, C-39/20, EU:C:2021:435, 5. és 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).



- 36 Ebből következik, hogy a Vámkódex 211. cikke nem alkalmazandó a vámtartozást keletkeztető, 2016. május 1. előtt bekövetkezett tényállásra.
- 37 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy 2012. december 31. – az eredeti engedély lejártának időpontja – és 2015. január 9. – amely időpontban a vámhatóság által 2015. január 14-én kibocsátott visszamenőleges hatályú engedély hatályba lépett – között az alapeljárás felperese továbbra is az eredeti engedély hatálya alá tartozó árukkal azonos típusú árukat importált anélkül, hogy ezen engedély megújítása iránt kérelmet nyújtott volna be. E tekintetben tehát vámot kellett fizetnie. Így az a tényállás, amelyhez a szóban forgó azon vámtartozás kapcsolódik, amely alól az alapeljárás felperese mentességet kér, 2016. május 1., vagyis azon időpont előtt valósult meg, amikor a Vámkódex 211. cikke alkalmazandóvá vált.
- 38 E körülmények között az olyan helyzetet, mint amelyről az alapügyben szó van, úgy kell tekinteni, mint amely a korábbi szabályozás, vagyis a 2454/93 rendelet 294. cikkének (2) bekezdése hatálya alatt alakult ki (lásd ebben az értelemben: 2006. február 23-i Molenbergnatie ítélet, C-201/04, EU:C:2006:136, 31. és 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 Nincs hatással a 2454/93 rendelet hatálya alatt keletkezett és kialakult jogi helyzetre az, hogy az alapügyben szóban forgó közigazgatási eljárást – amint a kérdést előterjesztő bíróság pontosította – az engedély 2013. január 1-jére visszamenőleges hatállyal történő meghosszabbítása iránti kérelmet elutasító, 2019. március 21-i határozattal zárták le, amelyet tehát olyan időpontban fogadtak el, amikor a Vámkódex 211. cikke már alkalmazandó volt.
- 40 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első, a második és a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Vámkódex 211. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazandó az engedély visszamenőleges hatályú megújítása iránti, 2016. május 1., vagyis azon időpont előtt benyújtott kérelemre, amikor e cikk a Vámkódex 288. cikkének (2) bekezdése alapján alkalmazandóvá vált, ha az e kérelemről szóló határozatot ezen időpontot követően fogadták el.

#### ***A negyedik kérdésről***

- 41 Negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2454/93 rendelet 294. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az eredeti engedély tárgyát képező ügyletekkel és árukkal azonos jellegű ügyletekre és árukra vonatkozó új, visszamenőleges hatályú engedély vámhatóságok általi kibocsátására szintén vonatkoznak az e cikk (3) bekezdésében előírt feltételek.
- 42 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2454/93 rendelet 294. cikkének (1) bekezdése értelmében „a (2) és (3) bekezdések sérelme nélkül” a vámhatóságok által kiadható, visszamenőleges hatályú engedélyk az adott kérelem benyújtásának az időpontjában lépnek hatályba. Magából e rendelkezés szövegéből kitűnik, hogy az két olyan különböző esetet határoz meg, amelyek eltérhetnek az abban kimondott visszamenőleges hatály szabályától.
- 43 E cikk (2) bekezdése ugyanis csak az olyan műveletekre és árukra vonatkozó engedélyk meghosszabbítására vonatkozik, mint amelyek az eredeti engedély tárgyát képezik, és e rendelkezés előírja, hogy ebben az esetben „az engedély visszamenőleges hatállyal is megadható az eredeti engedély lejáratának napjától kezdődően”. Az említett cikk (3) bekezdése nem vonatkozik semmiféle különös engedélyre, és előírja, hogy a vámhatóságok „kivételes körülmények esetén” az engedély visszamenőleges hatályát „a kérelem benyújtásának napjától számított egy

évnél nem hosszabb időre” terjeszthetik ki. E kiterjesztést számos feltételtől teszi függővé, amelyek között szerepel annak bizonyításának lehetősége, hogy gazdasági igény áll fenn, valamint hogy a kérelem nem kapcsolódik megtevesztés kísérletéhez vagy nyilvánvaló gondatlansághoz.

- 44 Ebből következik, hogy ha a visszamenőleges hatályú engedély kibocsátásának 2454/93 rendelet 294. cikkének (3) bekezdésében megállapított feltételei alkalmazandók lennének az új, visszamenőleges hatályú engedély e cikk (2) bekezdése értelmében való kibocsátására, sérülne ez utóbbi rendelkezés hatékony érvényesülése. Ugyanis, míg ez utóbbi kifejezetten előírja, hogy az engedély megújításának visszamenőleges hatálya „[kezdődhet] az eredeti engedély lejáratának napjától”, az említett cikk (3) bekezdése előírja, hogy e hatályt „a kérelem benyújtásának napjától számított egy évnél nem hosszabb időre” kell korlátozni.
- 45 A fenti megfontolásokra tekintettel a negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2454/93 rendelet 294. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az eredeti engedély tárgyát képező ügyletekkel és árukkal azonos jellegű ügyletekre és árukra vonatkozó új, visszamenőleges hatályú engedély vámhatóságok általi kibocsátására nem vonatkoznak az e cikk (3) bekezdésében előírt feltételek.

### A költségekről

- 46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek észrevételei költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 211. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazandó az engedély visszamenőleges hatályú megújítása iránti, 2016. május 1., vagyis azon időpont előtt benyújtott kérelemre, amikor e cikk az e rendelet 288. cikkének (2) bekezdése alapján alkalmazandóvá vált, még ha az e kérelemről szóló határozatot ezen időpontot követően is fogadták el.**
- 2) **A 2000. július 24-i 1602/2000/EK bizottsági rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet 294. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az eredeti engedély tárgyát képező ügyletekkel és árukkal azonos jellegű ügyletekre és árukra vonatkozó új, visszamenőleges hatályú engedély vámhatóságok általi kibocsátására nem vonatkoznak az e cikk (3) bekezdésében előírt feltételek.**

Aláírások